

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק כא

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 228 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

ומזה הטעם צריכין לטבול את עצמן כדי שתשרה עליהם אם הבנים (השראת השכינה), ואז יתעטרו בנפש יתירה.

(מנחת שבת, סימן ע"ב סימן קנ"ד בשם ספר תולעת יעקב)

הטבילה בערב שבת הוא קדוש מאד

הטבילה בערב שבת היא קדושה גדולה וטהרת הקודש כמו שיתבאר. (שליה הקדוש, מסכת שבת)

הטבילה בערב שבת יש בו סוד גדול

עיין בעניני שבת הנדפס בסידורים בשם ספר עבודת הקודש מהגאון החסיד הרב חיים יוסף דוד אזולאי וזה לשונו: ירחץ במים חמין בערב שבת ויש בו סוד גדול בכל אשר יעשה ביום השישי הן ברחיצה ומלבושים והכנה, עד כאן לשונו. ועיין שם עוד בשם קרבן שבת וזה לשונו: לכן יהי אצל כל אדם חוב גמור לילך לבית המרחץ בערב שבת, ויכוון שעושה זה כדי שכל כתמי עונותיו וזוהמת רוח הטומאה יורחצו ויטהרו ואחר כך יטבול במקוה ובפרט מי שנכשל בחטא ק' רחמנא ליצלן יזהר בזה, עד כאן לשונו.

(מנחת שבת, סימן קנ"ז)

ראיתי בשם האר"י זכרוננו לברכה לכל יתרושל בטבילת מקוה ובפרט לכבוד שבת קודש ויזכור היטב כמה פעמים חיים את עצמו לעבורה הן באכילה ושת' ובפרט בז"ל רחמנא ליצלן וכיוצא, ויקרר עצמו כעת לכבוד ה'.

(מנחת שבת, סימן קנ"ט)

טבילת ערב שבת קודש במסירת נפש

להחמיר בטבילת ערב שבת קודש כמעט במסירת נפש והוא [הרב הקדוש ר' פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו] בעצמו הי' מקיים אפילו בזקנותו שלא הי' יכול להלוך ברגליו הי' נושאין אותו לטבול במקוה חמה.

(זמרי פנחס, מנחם בספר מקדשי שביעי)

טבילה בכל פעם

צא ולמד קדושה מן העוף ששמה חסידה שבכל פעם שצריכה טובלת בים, ולכן נקראת שמה חסידה. (שבת מוסר, פרק כ"ט)

לא הי' פוחת מב' פעמים ביום

וכן היה דרכו של אדמו"ר הרב הקדוש ר' אליעזר דוד זכרוננו צדיק לברכה מראדישיץ לעסוק במקוואות תמיד, ובימי חורפו תבר גזיזי דברדא וטבל, ולעת זקנתו שחלש הי' מחממין את המקוה שלו בכל ימי החול וצוה לכל הבאים אצלו שילכו מקודם למקוה, ולא רצה לקחת שלום מקודם כנודע, ולא פיחת בכל יום מב' פעמים קודם תפלת השחר, וקודם תפלת הערב, והרבה פעמים הזכיר בתורתו גודל נחיצת טהרה שצריך כל ישראל ליהרהר בה.

(נפליחות הסב"ח קדישא מראדישיץ)

אשרי אדם שמרגיל עצמו לטבול

ואשרי אדם שמרגיל את עצמו תמיד בטבילת המקוה שאז נטהר מכמה טומאות. (שליה הקדוש, שער החזנות חזק ט')

כל המרבה בטבילות הרי זה משובח

וכל המרבה בטבילות הרי זה משובח, ופוק חזי כמה היו זהירין בטבילה הכהנים בעבודתן עד שאמרו ביומא פרק ג', זה הכלל כל המיסך את רגליו טעון טבילה, אך לא כאשר יחשבו הפתאים שזה עיקר העבודה, והרבה טובלין ושרץ בידם. (רחמי הזב, ערך טהרה)

טבילה במקוה בערב שבת

מצוה על כל אדם לרחוץ בכל ערב שבת, לפי שבימי חול שולט סיבה אחרת בעולם, וצריכים עם הקודש לצאת מתחת הרשות ההוא, ולנקות עצמו ממנו ליכנס בתוך האמונה הקדושה,

פרק מב

מקוה מטהר

מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל.

ונסיים בדברי התנא אלקי רבי עקיבא, אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם שבשמים ואומר

על ידי המקוה נעשה קיבוץ נדחי ישראל

על ידי המקוה נעשה קיבוץ נדחי ישראל כמו שרמזנו "מקב"ץ נדח"י עמ"ו ישרא"ל" עולה תתק"ס לוגין שבמקוה כי ישרא"ל נחשב בס' למספר תק"מ. (חמרי נועם, פדשת כשלה).

בזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח

אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, מי

מטהר אתכם - אביכם שבשמים (סוף יומא), ובזכות זה יתקיים במהרה ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ.

וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על הפסוק "רוח אלוקים מרחפת על פני המים (בראשית א' ב'), זו רוחו של מלך המשיח, היינו שבזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח, עד כאן.

(הרב הקדוש החוזה מלובלין זצ"ל, ספר מעין גנים).

סיפור נורא מהרב הקדוש הרבי ר' זושא מהאניפאלי זי"ע בערב שבת במקוה

בספר מאמר מרדכי (סלאנים, דף ס') מביא סיפור נורא, מה שהי' עם הרב הקדוש הרבי ר' זושא מהאניפאלי זכותו יגן עלינו: בערב שבת הי' בא אל בית המרחץ ופושט את בגדיו, ומילא מחתה עם גחלים וישב עליהם, וקרא: קוקט וואס פאר א רשע זושא איש, אפילו די קוילן ווילן איהם נישט ברענען. [הסתכל איזה רשע זושא הוא, שאפילו הגחלים לא רוצים לשרוף אותו].

הרב הקדוש ר"ר אלימלך בנל ערב שבת קודש לפני שבירך את ישראל היה הולך אצל אש ושורף את ידיו הקדושים

בספר שיח זקנים (חלק ב' דף ב') וזה לשונו: סיפר הרב הקדוש בעל דברי ישראל ממאדזשיץ שמנהגו של הרב הקדוש ר"ר אלימלך [מליזענסק] הי' בכל ערב שבת קודש אחר המקוה לברך כל מי שבא להתברך, והגבי' ידיו הקדושים באויר ואנשים וגם נשים עמדו תחת ידיו הקדושות, לא נגע רק למעלה מהם ובירך. פעם אחת התחתן מתנגד א' לא' מהאנשים שבעיר ליזשענסק, ואביו אמר לו מהמנהג הנזכר לעיל, והוסיף מיר האלטן נישט פון דעם. [אין אנו מחזיקים מזה] האברך הנזכר לעיל הלך לראות איך מתנהג הרב הקדוש, ראה שלפני שמברך הולך אצל אש ושורף את ידיו, ואמר אז הרב הקדוש בזה הלשון: הענט וואס ווערן נישט פארברענט אין פייער מעגן בענטשן אידישע קינדער. [ידיים שאינם נשרפים באש מותר להם לברך ילדי ישראל].

